

PICS, TUCS I CIMS

FITXA: PILO DE BELLMAIG (Vallespir)

(Ref. Ex 08)

DATA: 22 / FEBRER / 2026

DIFICULTAT: (●●●●●) MITJA ALTA

TRACK DE LA RUTA: <https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/pilo-de-bellmaig-100-cims-118591098>

DISTANCIA RUTA: 11,45 Km

ALTITUD MÀXIMA: 1.312 mts

DURADA DE LA RUTA: 4 h.

ALTITUD MÍNIMA: 745 mts

DESNIVELL POSITIU: 584 mts

PUNT DE TROBADA: Pàrquing de Fontajau (8:00h)

DESNIVELL NEGATIU: 584 mts

INICI DE LA RUTA: Fontanills (Poble en ruïnes)

LLOCS DE PAS:

1- Fontanills

2- Piló de Bellmaig

3- Puig Senyoral

4- Coll de la Senyoral

5- Correc de la Senyoral

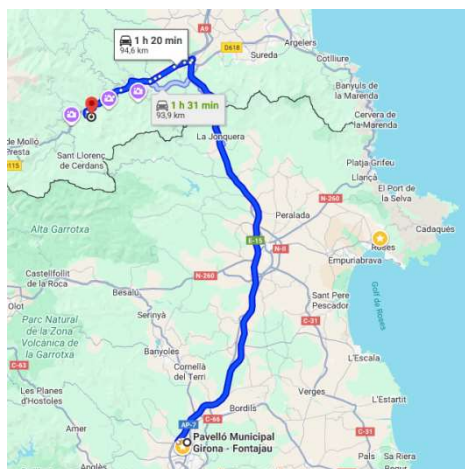
MATERIAL OBLIGATORI: Botes de canya alta, paravent, polar, capelina, buff, Ulleres, de sol, guants, gorra, crema solar, bastons, aigua i menjar. Es recomana portar dinar.

NOTA: - L'hora prevista de tornada a Girona és entre 15:30h – 16:00h

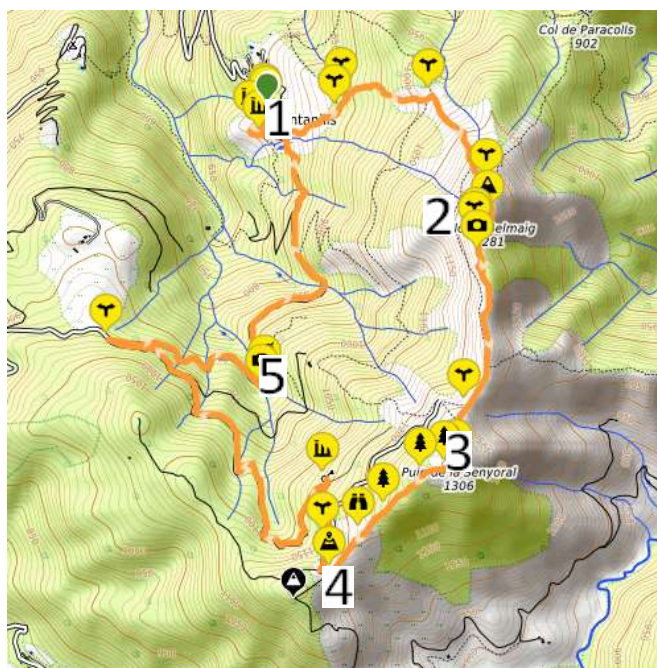
GRÀFICA DE DESNIVELL

TRAJECTE AMB COTXE

MAPA DE LA RUTA

DESPLAÇAMENT:

RUTA AMB COTXE: Girona – Fontanills (Arles-Sur-Tech)

DISTANCIA TOTAL: 190 Km (Anada i tornada)

TEMPS DE DESPLAÇAMENT: 1h, 20 min. (Anada)

DESPESA TOTAL DE GASOLINA: 50 € + 1,60 € (Autopista)

PUNTS DE PAS: Girona, AP7, La Jonquera, frontera França, A9, El Voló, D115, Arles, pista asfaltada fins a Fontanills.

FITXA TÈCNICA

Comarca:	Vallespir
Altitud:	1281 m
Latitud:	42.43205°
Longitud:	2.650714°
UTM 31T X:	471269
UTM 31T Y:	4697807

PICS, TUCS I CIMS

APUNTS: PILÓ DE BELLMAIG (Vallespir) (Berguedà)

(Ref. Ex 08)

DATA: 22 / FEBRER / 2026

Arles: És una vila i comuna a la comarca del Vallespir, a la Catalunya del Nord. El terme comprèn la vila d'Arles, l'antic poble de Fontanills, que havia disposat de comuna pròpia independent, i els veïnats de l'Alzina Rodona, la Batllia d'Avall i Can Partera, a més de molts masos. L'agricultura, a Arles, es concentra sobretot a les terrasses al·luvials del Tec, on es conrea una cinquantena d'hectàrees de regadiu, on es produeixen pomes i cireres, principalment. Pel que fa a la indústria, era molt important la farga catalana d'Arles, que treballava amb el ferro de les mines del vessant sud-est del Canigó. Era una activitat fonamental per la indústria i el comerç que se'n derivava. Fins a finals del segle XX es va mantenir encara una certa activitat a partir del mineral de ferro baixat des de Batera i la Pinosa per cable aeri.

El Piló de Bellmaig: És una muntanya de 1.281 metres del límit dels termes comunals d'Arles i dels Banys d'Arles i Palaldà, tots dos a la comarca del Vallespir, a la Catalunya del Nord.

Es troba a la zona occidental del terme dels Banys d'Arles (n'és el punt més a l'oest), a l'antic terme de Montalbà, i a l'oriental del d'Arles. És al nord del Cim de la Serra de Degolla i al sud-oest del Coll de Paracolls.

Aquest cim està inclòs al llistat dels 100 cims de la FEEC

Gorges de la Fou: Sortint del poble d'Arles, a pocs quilòmetres en direcció a Prats de Molló, hi ha les Gorges de la Fou, que són un congost del torrent de la Fou, un afluent del riu Tech, entre els municipis nord-catalans d'Arles (d'on surt el recorregut visitable), Cortsaví (d'on ve el riu de la Fou) i de Montferrer, tots al Vallespir.

La profunditat, longitud i estretor del pas obert per l'aigua a la roca calcària són 1,7 quilòmetres de llarg, profunditat de 150 m. i una separació que, al fons, sovint no passa del metre.

Hi ha una xarxa de galeries subterrànies i de grutes disposades tant al llarg com en l'alçada de les gorges, que no està oberta a la visita turística.

La llegenda vinculava aquest lloc amb la presència de bruixes i genis malèfics, cosa que hauria portat que -segons la tradició oral- no es fes cap intent d'exploració del congost durant segles. Als anys 1830-1850, els trabucaires (bandolers de camí ral) s'hi refugiaven dels miquelets; però no fou fins al 1928 que es documentà per primer cop que un grup de veïns d'Arles i dels Banys creuessin les gorges de cap a cap. Preus: 9'5 € els adults, 5'5 € els menors.

La festa de l'ós: Al febrer se celebra en tres pobles catalans una festa molt antiga, la festa de l'Ós, a mig camí entre el carnaval i la festa de poble. Aquests pobles són Arles, Prats de Molló i Sant Llorenç de Cerdans.

L'origen d'aquestes festes està en la llegenda d'un ós ferotge que, a la recerca de companyia, va decidir segrestar a una jove de la zona.

Es diu que els vilatans van organitzar una gran cacera per rescatar la jove i que va ser capturat i encadenat a la plaça pública. Per castigar-lo, el van afaitar amb una destrat i per aquest motiu la bèstia es va convertir en humà.

La festa de l'Ós brinda l'oportunitat d'assistir a un esdeveniment festiu i transgressor únic al cor del país Català per celebrar la victòria de l'home sobre l'animal.

La tradició de Arles comença amb un gran dinar a la plaça del poble, abans que els caçadors vagin a caçar l'ós per protegir la jove en perill.

Els diferents personatges desfilen d'un lloc a un altre del poble per representar escenes i el públic no dubta a desafiar l'agilitat de l'ós per fer-li passar una mala estona.

Finalment, l'ós acaba a la plaça central, on finalment és afaitat, recobrant així el seu aspecte humà.

La llegenda dels Simiots: Cròniques posteriors al segle Xe contenen el relat ingenu dels terrors populars que van envair l'Europa cristiana

quan s'acostava l'any 1000. La llegenda hi ocupa un lloc important. Però sembla que el Vallespir va ser especialment provat per aquesta època. Sens dubte, va viure una inundació catastròfica seguida de fam.

Expulsats dels seus caus per la fam i les inundacions, els animals salvatges: llops, óssos, senglars, gats salvatges... vagaven dia i nit

pel camp en llocs habitats i atacaven la gent. A través d'ells vam creure veure monstres de formes estranyes, desconeguts a les nostres muntanyes. Els vells cronistes i la tradició local els anomenaven "simiotes" perquè semblaven micos.

Eren monstres amb cos de lleó i amb cap de mico que va terroritzar els habitants de Vallespir a l'edat mitjana.

Sortiren dels boscos per envair viles i pobles, sense por dels homes. Aquestes criatures diabòliques pujaven pels terrats i baixaven per les xemeneies per agafar nens, segrestar-los i devorar-los a les muntanyes.

